

Mál nr. 21/2018**M og
váttryggingafélagið V vegna slysatryggingar launþega X.****Hugtakið „slys“ vegna líkamstjóns við vinnu 13.3.2016.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttakið 15.1.2018, ásamt fylgiskjölum.

Bréf V, dags. 1.2.2018.

Tölvupóstur lögmanns M dags. 5.2.2018.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi orðið fyrir líkamstjóni við vinnu sína hjá X hinn 13. mars 2016. Í tjónstilkynningu M sjálftrar til V kemur fram eftirfarandi lýsing atvika: „Ég var að vinna við að slá með stóra sleggju á klemmur en hitti svo ekki á eina klemmuna og kom þau mikill slinkur á öxlinna.“ Í sömu tilkynningu kemur fram að M kveðst ekki hafa átt við meiðsli eða veikindi að stríða fyrir. Í læknisvottorði dags. 28. apríl 2017 kemur fram að M hafi leitað til læknis 13. mars 2016 og hægri handleggur hennar hafi verið bólgin og á honum hafi verið litabreytingar. Einnig kemur þar fram að áður hafi verið vandamál frá öxl og handlegg og að M vinni mikið með „þungan járnkatl og slaghamar“. Í tölvupósti sjúkraflutningamanns sem kallaður hafi verið til af starfsmanni X og ók M til læknis kemur fram að M hafi kvartað undan verk í öxl og hafi verið bólgin. Í málinu liggur einnig fyrir ódagsett „rannsóknarskýrsla vegna atviks“ af hálfu X og kemur þar fram að M hafi verið að vinna við að færa þung lok á keri til sem og verið að nota sleggju við vinnu sína og að M hafi kvartað undan bólgu í hægri hendi og verkjum í öxl hinn 12. mars 2016 á kvöldvakt og fyrrgreindan dag, 13. mars 2016 hafi M enn verið bólgin og því hafi henni verið vísað til skoðunar hjá lækni.

M telur að líkamsmeiðsli hennar sé hægt að rekja til skyndilegs, utanaðkomandi atburðar og sé því um að ræða slys í skilningi váttryggingarskilmála V og þ.a.l. bótaréttur úr slysatryggingu launþega. M vísar til þess að líkamsmeiðsli M hafi komið til þegar hún hafi verið að slá fleyg með þungri sleggju og hafi ekki hitt á hann með þeim afleiðingum að hún fékk slink á hægri öxlina. M telur að leggja eigi frásögn M til grundvallar og ekki sé hægt að líta til svokallaðrar rannsóknarskýrslu af hálfu X þar sem hún hafi verið gerð eftir á, auk þess sem X hafi ekki sinnt skyldu sinni um að tilkynna um atvikið til viðeigandi yfirvalda eða váttryggjanda. Einnig vísar M til upplýsinga í læknisfræðilegum gögnum málsins sem staðfesta að hún hafi leitað til læknis samdægurs og að upplýsingar um áverka hafi komið fram í myndatöku í kjölfarið. M vísar á bug túlkunum trúnaðarlæknis X á mögulegum orsakatengslum milli atviksins og læknisfræðilegra afleiðinga þar sem það sé hluti af lögfræðilegri sönnun í málinu, auk þess lækniþingur hafi ekki sérþekkingu til að meta áverka sem þessa þar sem hann sé ekki sérfræðingur í t.d. bæklunarlækningum.

V telur í fyrsta lagi að samtímagögn í málinu styðji ekki við lýsingu M á atvikum og vísar til þess að í rannsóknarskýrslu X komi fram að verkur í hendi hafi ekki komið fram fyrr en eftir að vinnu við verkið lauk. Einnig vísar V til þess sem kemur fram í læknisfræðilegum gögnum málsins um að verkir séu vegna álags við vinnu og vísar til álits trúnaðarlæknis X um að ekki séu áverkamerki í niðurstöðum segulóm skoðunar. V vísar einnig til þess að lýsing M sjálftrar á atvikum hafi ekki legið fyrir fyrr en mörgum mánuðum eftir meint atvik og eftir að hún hafi undirritað umboð til lögmanns um að gæta hagsmuna hennar. V telur því ekki sannað að líkamsmeiðsli M megi rekja til skyndilegs utanaðkomandi atburðar í skilningi hugtaksins slyss í váttryggingarskilmálum V.

Álit.

Ágreiningur málsins er bundinn við hvort líkamsmeiðsli M sé hægt að rekja til atviks 13. mars 2016 og hvort atvikið fól í sér skyndilegan og utanaðkomandi atburð sem olli meiðslum á líkama hennar og gerðist án vilja hennar, sbr. 8. gr. váttryggingarskilmála um slysatryggingu launþega. Af dómaframkvæmd Hæstaréttar má ráða að þegar um fall er að ræða sem veldur líkamsmeiðslum verði að líta til þess hvort fallið sé hægt að rekja til sjúkdóma eða annars innra ástands í líkama váttryggðs og ef svo er ekki þá verði að líta á fall sem utanaðkomandi atburð í skilningi umrædds ákvæðis. Í

Þessu máli bendir ekkert til þess að líkamsmeiðsli M verði rakin til falls hennar. Lýsing hennar sjálfrar í tjónstilkynningu til V, sem virðist verða dagsett áður en atvikið á sér stað eða 6.3.2016, er eina lýsing atvika sem bendir til þess að eitthvað utanaðkomandi hafi leitt til líkamsmeiðsla hennar. Í máli V kemur fram að umrædd lýsing hafi ekki komið fram fyrr en löngu eftir atvikið og sökum óskýrleika um það verður ekki hægt að leggja til grundvallar að lýsingin sýni með óyggjandi hætti að utanaðkomandi atburður hafi leitt til þess að mögulegur slinkur hafi komið á öxl M þegar hún var við vinnu sína hjá X. Ekki svokölluð rannsóknarskýrsla X lögð til grundvallar sem óyggjandi sönnunargagn atvika þar sem í fyrsta lagi er óljóst hvenær hún er gerð og í öðru lagi verður að líta svo á að X hafi ekki sjálfðæmi um að taka afstöðu til bótaskyldu úr váttryggingu sem X hefur keypt frá V, heldur sé rétt að tilkynna um atvik sem komi upp, þegar þau koma upp, enda er afstaða X til málsins ekki bindandi fyrir V. Almennt er mikilvægt að lýsing atvika komi sem fyrst fram bæði fyrir váttryggðan, váttryggingartaka og váttryggingarfélag þannig að sönnunargögn glatist ekki.

Þegar tekin er afstaða til þess hvort sýnt sé að líkamsmeiðsli M sé hægt að rekja til skyndilegs, utanaðkomandi atburðar er hins vegar ekki hægt að líta framhjá því að lýsing M sjálfrar af atvikum felast í því að hún hafi fengið slink á öxl við að beita slaghamri sem ekki hafi hitt á réttan stað. Til frekari sönnunar verður að liggja fyrir að slíkur slinkur hafi leitt til sérstakra áverka eða einkenna. Í læknisfræðilegum gögnum málsins kemur fram að M eigi langa sögu um verki og hreyfiskerðingu í hægri öxl og eina ályktunin sem liggur fyrir frá meðferðarlækni M er að um álagsmeiðsli sé að ræða utan við það sem kemur fram í myndgreiningarsvari um að „allt sé heilt utan við að vökvavottur sé í subacromial-subdeltideus bursunni.“ Á meðan ekki liggur fyrir með óyggjandi hætti að slíkt einkenni sé hægt að rekja beint til þess atviks sem M lýsir verður hún að bera hallann af sönnunarskortum um að það hafi falið í sér skyndilegan og utanaðkomandi atburð.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysáttryggingu launþega X hjá V.

Reykjavík, 6. mars 2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.